

Diplomová práca, nazvaná „Priestor v literárnom diele Jorge Luis Borgesa a Adolfa Bioy Casaresa“, predstavuje pojmie priestoru v literárnom diele Borgesa a Bioy Casaresa, konkrétne v poviedkach „Kruhové zrúcaniny“ a „Asteriónov dom“ a románe Morelov vynález. Vychádza z teoretických štúdií o literárnom priestore. Zamieriava sa na rozbor literárnych archetypov, ktoré sa objavujú v spomínaných dielach a stieranie hraníc reálneho a ireálneho. Preznetuje videnie sveta oboch argentínskych autorov. Prvá časť práce sa opiera o teoretické štúdie o literárnom priestore Daniely

Hodrovej, obzvlášť o teóriu posvätných a svetských miest, z časti taktiež o teóriu Gastona Bachelarda. Všíma si proces „profanizácie posvätného“ v študovaných dielach. U oboch autorov sú totižto miesta, ktoré boli pôvodne zasvätené Bohu, pozbavené ich posvätného rázu a postavy (mág v „Kruhových zrúcaninách“ a Morel v Morelovom vynáleze) sa usilujú napodobniť demiurgický akt. Čo sa týka analýzy Hodrovej motívu domu a väzenia, u Borgesa, rovnako ako u Bioy Casaresa, vzniká akýsi hybrid dom-väzenie; z miest, ktoré su istým spôsobom uzavreté (múzeum, labyrint), sa stáva zobrazenie univerza, v ktorom si postava (Asterión, rozprávač z Morelovho vynálezu) vytvára svoj vlastný svet. Navyše skutočnosť, že dom môže byť zároveň väzením, poukazuje na neútešenú situáciu človeka podmienenú nezastaviteľným plynutím času.

Druhá časť diplomovej práce analyzuje priestor u Borgesa a Bioy Casaresa z pohľadu literárnych archetypov, vychádzajúc z teoretických štúdií Maud Bodkin a Northropa Fryea. Zo štúdia konkrétnych symbolov/motívov, ktoré sa objavujú u oboch autorov (voda, oheň, zrkadlo, labyrint, dvere, atď.), vyvstáva ich pojmie sveta a literatúry. Kópia má u oboch spisovateľov väčšiu trvácnosť ako originál; dochádza k povýšeniu hodnoty (umeleckého) výtvoru. Môžeme usúdiť, že takéto pojmie hodnoty výtvoru poukazuje na názor, že práve literatúra má trvácný charakter. Potvrduje sa tým teda tzv. paradox pretrvania nestáleho; metafora a jej význam ostáva v podstate nedotknuteľnou, i keď jej forma sa mení. Tretia časť práce, venovaná analýze motívu sna, motívu života ako divadla a hraníc medzi reálnym a ireálnym, potvrduje pojmie sveta u Borgesa a Bioy Casaresa ako niečoho pre človeka nepreniknuteľného.